

צילום: גדי דנון

הpherd מפני יציאה מן הדעת לעד היכוסופים לשיגעון. בת שבע

נחרין כאיש ביטחון וركדנית בטן

אותו רוב הזמן: הנה הוא, איש מאופק ואחראי, נתפרק לפרטיו בדרכם בלתי ניתן לשיליטה, עלולות על אחד מהשולחות שעיליהם נהוג לפפש בשדרונות בחיפוי המִ בקסים לטוס אל על, ואא, לאחר שעלה לפטע על אחד השולחות או העמיע שולחות הללו, לפתח בריקוד בטן חושני ופראי, לענייני כל. בריקוד המופת שלו, "אקסיס", נחרין מדבר על טירוף. הpherd מפני יציאה מן הדעת לציד היכוסופים לשיגעון. החדרה מאיבוד שליטה לציד התשוקה לאבד קונטROL.

הכל מתחwil בקבוצה של אנשים ההולכת, אולי הולכת בתלם. מעין מסדר של כלאה הסוגרים לטריוויאליות של הימים. הטקס המונוטוני, ההליכה הממתה של הכרך המסר, משתבש לפתע כשאחד ההולכים מבצע קטע סלול קצר, מוכחה שייגעון ומעוות, שיש בו גם רצון לפרק את הכל וגם תכויות אאנכיות לסדר חדש שלא יהיה חנק וממית כמו התלבינת הזואת שבתוכה נעים חברי המסדר, עיוורים, מנורדים מעצםם, פחרניים ומשוללי כשרון, אותו כשרון גדר לגעת בבטן המזול. עכשו נחרין מציליח סוף סוף להיות איש ביטחון וركדנית בטן אחד. רצתה לומר, יוצר שפוי וشكול אך גם מטורף משולח רון מסוג אלה שאנו פוחדים מהם, נרתעים מפניהם, ומתקאים בהם בסתר לבנו.

נחרין געשה יותר וייתר נפלא, פחות ופחות מפוחד מהאפשרות לגעת בפסיכוזה שלו ושל כלונו, יותר וייתר אמרץ. יש יופי כמעט בלתי נסבל באוטם קטעו של אי שפויות המתפרקים בזעם, בتحינה ומתרוך ייאוש על החלל, שהוא דלת געולה שמצידה השני מחהנה לנו הניצחון המוחלט על מגבלותינו ועל החירות המשתקות שלנו. מאחררי הדלת קיים גם ניצחון על הփדר, הփדר גדול מכלום: נכה בדלת/agoropim/komozim, נדפק בדלת שוב ושוב, לא גראפה אאנצ'ה מהפעמן ושוב נכה ונתרפק, ואז, פתאום, הדלת תיפתח. וזה הניצחון על הփדר מפני הגעיה הניצחון הזה.

נחרין מספר לנו על מישמי שהקיה על מישחו ועל מישחו שהשתzin על אותה מישהי. הוא מבקש ליזור תנור' Uh שחייב ליל אמרופי. הוא עורג אל הקצה הזה, אבל נחרין יודע שהקזה הזה הוא כלום, כאוס חסר עניין. הוא רוץ להגעה לתנועה ראשונית – תינוק בן יומו המperf'er לא סדר והיגיון נראים לעין – או למגע המירדי, הישיר ביוור: אנשים משתינים וזה על זה, מליאים, אולי מחרבנים. אבל נחרין יודע שגם שם אורב הכלום. שם אין משמעות, שם נרצחת האמנות. לבן הו, נהרי, רק מתן רב לשם, אך נשאר שפי וננדער, ממש מאי פעם. הרקדנים, אגב, ברכה על ראשם.

להקת בת שבע – "אקסיס" (mobol). כוריאוגרפיה: אורה נהרי.

חיאפרון ירושלים, ראשון 7.6 שעה 20.00

"ג'ק ג'נסון הוא וילון גמלץ במילוי" (גרטרוד שטיין)

"כמה רצינו שיבוא"

כמו סדריסט או homo ניו יורקי" (אן סקסטן)

"...חיים ממשים שאינם ניתנים לתיקון כאיה סנט אנטואן של פלובר... האם הצבי המצויר שם שותת דם?" (הרולד שימל)

פתחת את המשיל וראית שהכרטיסים והמטפפה לא שם .... נכסתי

לחץ .... ולזcurrת איפה הכרטיסים היה יכול ליפול .... התחליל לדוץ

לכון הבית ואלו שבאו מסול לא הבינו .... הבטן CABEA לה ... וכוכרי

שלא הלכתי לשורותים כל הוא .... ריתה ל' בחילה .... והאחת לא

בכובע על פישחו שהסתבר שהיה בעל השפעה .... כי מיד לקחו אותו

למקום רשם" (היה ל' הקלה אחריו שהקאתה) ברכח .... לא ידעתי

אייפה אי .... ובכללו היהו לא באמת השודלה ותפסו אותו .... האיש

שהקאה נטה ליה אוות' לחר ריק .... האב צבע נעל הרცפה ואמר לי

לשכב על הבטן .... חשבתי שהוא רוצה לאונוס אותו אבל פחדתי

ועשיתי את זה שהוא בקש .... (הרצפה היהה הוא) הוא אסר לי

לעצום עינים ואו שמשתי קולות טורדים .... פחתתי את העינים וראיתי

שהוא נספה לה'קיא נעל בעורח אצבע שהוא ליפוי .... הוא נראה

בשמד להחעלף .... ולהקיא הוא לא הצליח .... ואו הוא השתן עלי ....

הרצפה היהה קרה .... והשתן שלו היה חם .... ס' נרעתש שהוא לא

איןס אותו .... הוא השאיר אותו בלבד ונוד פעם חשבתי על

הכרטיסים ועל המטפפה .... החחליל לבוכו .... וועשה לי קר כי היהי

רטובה מהשתן .... ואו נכסה אמא של' לחדר של' ראיית' אותו אז

שהיא סחה .... היא אספה שהכל במלל שלא שוררת טוב ....

הסתכלתי עלי' .... על הנוף שלו .... וושבת' כמה אוי הרבה יותר

זרומה לאבא של' .... היא כסתה אותו בסודר של' שעוזת בנות' ....

ויספרה לי שהיה בדרה .... ובאייה לי' פשושו שבצח שכחיה .... ואו

היא תונה לי את הכרטיסים ואת המטפפה .... הבונ' שווה לא הנוי אבל

זה לא הפרע לי לשטוח .... האיש שהקאה עלי' (או זה השתן עלי')

נכש לחדר וחבק את אמא שנשקה אותו על השפעה' .... התחליל

שור פעם להרשים בחילה וסחרחות .... העדרתי פעם שאין' שונה ואז

הס' התחלשו יוכלה' להבין רק מלים בודדות כט' "כט'" ....

"אורונגה" .... "טוש" .... ודרמה לי' שביחד הם אסרו "בשער אודם" ....

ואת האמת .... כט' .... שאני .... זכרת אותה.

את הטקס הזה כתוב אורה נחרין, ורכני בת שבע

משמעותם אותו במלול' יצירתו, "אקסיס".

לפנ' שנים רבות היה לי' ריד נפש שמת בינוינה.

בתקופה מסוימת בחיו הוא עבר כאיש ביטחון של אל

על בשדה התעופה שחיפול. היהתו לו או חודה שלילויה